

## اهداف و بایستگی‌های تربیت اعتقادی باور به خداوند در سیره رضوی

سید ابوالقاسم موسوی

دکترای مدرسی معارف از دانشگاه فردوسی مشهد و پژوهشگر بنیاد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی.

### چکیده:

تربیت اعتقادی مهم‌ترین بخش نظام جامع تربیتی اسلام است که در آن اصول اعتقادات اسلام؛ یعنی باور به خداوند، پیامبران، امامت و معاد به مرتبه‌ای منتقل می‌شود. در این بین، اعتقاد به وجود خداوند اصل و بنیاد دیگر باورها به‌شمار می‌رود. از آنجا که اسلام، نظام تربیتی ویژه خود را ارائه کرده، لازم است تا اهداف مناسب با اصول اعتقادی اسلام بر مبنای متون اسلامی استخراج شده و تعیین شوند. یکی از منابع استخراج اهداف تربیتی، سیره قولی و عمل امامان معصوم از جمله امام همام علی بن موسی الرضا است که به اعتبار فرصت تاریخی ویژه‌ای که برای آن حضرت پدید آمد، می‌تواند منبع سرشاری از نظامات تربیتی را دربر داشته باشد. مقاله حاضر با این پیش فرض، به تبیین اهداف تربیت اعتقادی باور به وجود خداوند بر اساس سیره و سخنان حضرت رضا پرداخته است. اهدافی؛ مانند: اقرار به وجود خداوند و یگانگی او، ایمان به وجود خداوند متعال و یگانگی او، نفی تشبیه همراه با تنزیه همواره باری تعالی، عین هم دانستن ذات و صفات باری تعالی، نفی جبر و تفویض، فهم دقیق صفات خبری، نفی جسمانیت و مادیت از خداوند متعال، درک نزدیک بودن خداوند متعال و درک دقیق و همه جانبه توحید باری تعالی، اهداف تربیتی قابل برداشت از سخنان حضرت رضا در باور به خداوند است.

**کلیدواژه:** تربیت، اعتقاد، تربیت اعتقادی، اهداف تربیتی امام رضا، باور به وجود خدا.